

NED. TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP

KORT VERSLAG VAN DE 140ste VERGADERING OP
DONDERDAG 11 OCTOBER 1934 TE UTRECHT.

De vergadering werd des voormiddags voorafgegaan door een tentoonstelling van modellen en foto's van gehemeltespelen en van obturatoren, uit de afdeling Prothetische Tandheelkunde van het Tandheelkundig Instituut. De lector, mejuffrouw J. Schuiringa had tot dat doel in overzichtelijke indeeling een rijk materiaal gerangschikt, zoowel met betrekking tot de gevallen als tot de daarvoor vervaardigde ingenieuze apparatuur, in den loop der jaren in haar afdeling tot stand gekomen.

Voorts demonstreerde mevrouw C. M. Verschoor—Isebree Moens een toestelletje, bevestigd aan de boormachine, tot het automatisch bevochtigen van boren en steentjes.

Na de lunch opende de vice-voorzitter, de heer J. Sanders Ezn. te 1 uur 15 de vergadering in de collegezaal van het Instituut en gaf het woord aan den heer L. M. Willemse voor zijn demonstratie om, met behoud van het porseleinen gedeelte der prothese in zijn oorspronkelijken vorm, deze weer passend te maken; een en ander volgens de methode van H. Rehm.

Tweede spreker was de heer J. J. Backer Dirks met als onderwerp: „Caries bij dieren”. Daarna hield de heer S. F. Göttlich een voordracht over: „de interdentalen ruimten”, geïllustreerd met de demonstratie van een patiënt bij wien spr.'s chirurgische behandeling der interdentalen papillen als therapie voor bepaalde vormen der parodontose met succes was toegepast.

Na de pauze voor het gemeenschappelijk middagmaal sprak nog de heer Th. E. de Jonge Cohen over: „Hutchinson'sche snijtanden en Pflüger'sche molaren”.

De verschillende voordrachten leverden stof voor een breedvoerige gedachtenwisseling.

Na opening der avond-bijeenkomst in hotel „Terminus” wijdde de vice-voorzitter woorden van herinnering aan het overleden eere-lid Prof. O. W a l k h o f f en memoreerde diens verdiensten voor de tandheelkunde, zoowel in zijn vaderland als daarbuiten.

Daarna vermeldde spr. de onderscheidingen, die aan verschillende leden waren ten deel gevallen en sprak daarbij als volgt:

„Als leider van deze vergadering, en ik ben overtuigd, daarbij te spreken uit Uw aller naam, wensch ik alle genoemde collega's met de respectieve gebeurtenissen van harte geluk. Ik hoop, dat de hen ten deel gevallen blijken van waardeering en onderscheiding hun een factor van rechtmatige voldoening mogen zijn voor hun vaak jarenlangen arbeid en tevens een spoorslag, om verder te werken en daardoor tevens nuttig te zijn voor de belangen der Nederlandsche tandheelkunde in het algemeen en voor die van ons Genootschap in het bijzonder.

Ik voel mij gedrongen, mijne Heeren, naar aanleiding van deze personalia een enkel woord te spreken over de wijze, waarop de publicatie hiervan wel of niet tot de algemeene pers is gekomen.

Enkele van deze gebeurtenissen mochten wij in de dagbladen zien vermeld op een wijze, geheel in overeenstemming met den vorm, waarin feiten als deze gewoonlijk worden gerapporteerd, en waarop dan ook geen enkel lezer, zij hij ook critisch aangelegd, aanmerking zou kunnen of mogen maken.

Onaangenaam deed het echter aan, dat van enkele andere persoonlijke gebeurtenissen en onderscheidingen, welke zeker wel in de tandheelkundige wereld terecht als belangrijk worden beschouwd in de dagbladen geen enkele mededeeling werd aangetroffen, blijkbaar omdat de kennis ervan tot de redactie-bureaux niet was doorgedrongen. Bij een vroegere gelegenheid heb ik van deze zelfde plaats reeds erop gewezen, dat ik dit een misstand acht, en niet bevorderlijk aan het aanzien der tandheelkunde als wetenschap en beroep. Waar elke tak van studie en wetenschap, ja elke tak van industrie en handel, er zorg voor draagt dat feiten, welke in belangrijkheid met de door mij bedoelde in ons vak overeenkomen, wèl door de pers tot publiek-goed worden gemaakt, mag men gerust ook van de voor de tandheelkunde gewichtige gebeurtenissen en van werkelijk belangrijke onderscheidingen voor haar beoefenaren, in de dagbladen in soberen, waardigen vorm melding zien gemaakt. En als dit wordt nagelaten, kan hierin slechts nadeel, geen voordeel worden gezien.

Anderzijds trof ik enkele der door mij gememoreerde personalia en ook andere, vroeger en in den laatsten tijd, wèl in de dagbladpers aan, maar in een vorm, welke critische lezers, naar mij meer dan eens gebleken is, niet zelden ook staande buiten tandheelkundige kringen, mishaaide, en m. i. begrijpelijk en terecht, juist omdat hier de gewenschte soberheid en waardigheid werden gemist. De collega's zelf, in deze berichten genoemd, moeten wel in de eerste plaats door dezen vorm van

berichtgeving onaangenaam zijn getroffen, en dat de bedoelde berichten in dezen vorm hun weg tot de kranten konden vinden, zal wel moeten worden geweten aan de journalisten, die door toevallige relatie een gebeurtenis vernemend, deze zonder goede kennis van zaken en toestanden, in hun bladen meenden te moeten vermelden, zooals dit met krantenberichten meermalen het geval is. Maar dan toch is het tandheelkundig beroep, op verschillende wijzen, de dupe geworden, ditmaal door de overdrijving. Het is niet alleen dit jaar, mijne Heeren, maar reeds veel vroeger, heb ik meermalen aanleiding gevonden tot overpeinzingen in deze richting. Ik weet, dat dit niet een genootschapsbelang in engen zin betreft, omdat immers eenerzijds het gemis aan elke berichtgeving, anderzijds de overdrijving, zoowel niet-leden als leden van het N. T. G. betreft, en degenen, die zich onaangenaam er door getroffen voelen, niet in de eerste plaats zullen nagaan, of de betrokkenen wel of niet lid zijn van het N. T. G., maar wel of ze tandarts zijn. Maar niettemin, een Genootschapsbelang is het.

En daarom waag ik het erop, hier het denkbeeld te lanceren, ter overweging en nadere bespreking op een meer geschikte tijd en plaats, om dit belang in de toekomst beter ter harte te doen nemen, zoowel door ons Genootschap, als door de zuster-vereenigingen, b.v. door het instellen van een pers-commissie, bestaande uit de voorzitters of andere functionarissen der drie landelijke tandheelkundige organisaties, welke commissie dan belast dient te zijn met het zoeken en onderhouden van contact met de dagbladredacties en de persbureaux, en met het redigeeren en de geregelde inzending van berichten omtrent alle gebeurtenissen op tandheelkundig gebied, zakelijk en persoonlijk, waarvan de kennismeming voor het groote publiek passend en wenschelijk wordt geoordeeld."

Bij de afdoening van de huishoudelijke aangelegenheden werd besloten aan de Ned. Vereeniging tot Bestrijding van het Tandbederf „Het Ivoren Kruis" financieelen steun te verleen voor de tentoonstelling, die zij ter gelegenheid van haar 25-jarig bestaan in Rotterdam zal organiseeren.

Als nieuw lid werd uitgenoodigd de heer J. A. W. T j e b b e s, te Utrecht.

De daarna gehouden periodieke bestuursverkiezing leidde tot de samenstelling van het bestuur uit de heeren B. R. B a k k e r, voorzitter, J. J. B a c k e r D i r k s, vice-voorzitter, P. H. B u i s m a n, 2e secretaris en F. D u y v e n s z, penningmeester. In de vacature van 1e secretaris zal nader worden voorzien.

Bij de wetenschappelijke en casuïstische mededeelingen vertoonde de heer d e J o n g e C o h e n eenige boven-premolaren met molaarvorm. De heer G ö t t l i c h deed verslag van een uitgesproken vorm van hypoplasie bij twee kinderen uit een gezin van drie, welke struc-

tuurgebreken (in tegenstelling tot de vroegere opvatting omtrent de oorzaak, n.l. voedingsstoornissen) kennelijk verklaard moeten worden uit een erfelijk voorkomen dier afwijking in de familie der moeder. De heer B a c k e r D i r k s besprak een geval van pijn (periodontitis) aan een bovenmolaar; door druk op het palatum bij onderzoek ontstond een sissend geluid in de neus, klaarblijkelijk als gevolg van een ontwijken van gassen uit het antrum, waarvan de communicatie met den neusgang verstopt was. Hiermede hield tevens de pijn op. De heer S a n d e r s vermeldde een geval van spontane doorbraak van een getineerde tweede boven-premolaar, die daarbij de distaal staande 1e voorkies naar den hoektand had gedrongen. Voorts was hem het nut gebleken van X-foto's tot het opsporen van verscholen caries, (gelijk in een vroegere bijeenkomst de heer v a n d e n B e r g reeds had bepleit) op plaatsen waar men met de gewone hulpmiddelen in een vroeg stadium niet licht iets zou kunnen ontdekken. De heer G ö t t l i c h vermeldde ten slotte het geval van een pijnlijke, doch schijnbaar intacte boven-molaar, waarvan na extractie de bodem der pulpakamer geheel geresorbeerd bleek en de pulpa necrotisch.

De vergadering werd hierna te half elf gesloten.

De 1e secretaris,

P. H. BUISMAN.